

Reactie op Rabbinale Verklaring omtrent het christendom

Door Jan van Benthem van het *Nederlands Dagblad* werd ik op 22-12-2015 geattendeerd op en gevraagd naar een reactie op een Rabbinale verklaring die onlangs is uitgegeven, te vinden op: <http://cjcuc.com/site/2015/12/03/orthodox-rabbinic-statement-on-christianity/>

Ik heb de volgende reactie gegeven:

Bedankt allereerst dat u ons hebt geattendeerd op genoemde verklaring.
Ik vind het uitzonderlijk dat dit niet eerder is opgepikt en opgepakt

Ik vind het een mooie en hoopvolle verklaring, en beschouw dat, menselijk gezien, als resultaat van een meer bescheiden opstelling van christenen t.a.v. de Joden, geleerd uiteraard door de Shoah als schrikwekkend resultaat van eeuwen bewust en onbewust antisemitisme, gekoppeld aan de erkenning dat JHWH zijn volk niet verstoten heeft, maar een eeuwig verbond met Israël heeft. Als Yachad voelen wij ons zeer thuis bij de benadering die bijvoorbeeld ook het Centrum voor Israël Studies (CIS) voorstaat en die gepraktiseerd wordt door de Israëlconsulent in Jerusalem (momenteel is dat ds. Aart Brons): beginnen met luisteren naar de Joden, daarna van hen leren en wie weet zij ook van ons, en dan kom je misschien 's tot getuigen. Er is in de eeuwen hiervoor teveel gebeurd om als kerk 'voluit op het orgel' te gaan. Het komt aan op bescheiden, nederig, dienstig vertrouwen wekken. Tegelijk is dat in mijn ogen precies de houding die Jezus voordoet, en die Paulus in Romeinen 11 aanwijst.

Ik dank God dat door deze wijze van handelen door Rome en ook veel protestantse kerken, nu, na enkele tientallen jaren, inderdaad het vertrouwen blijkt te zijn gegroeid. Dat laat iets zien van de lange adem, het geduld dat in de relatie met Joden nodig is.

Opvallend vind ik dat vanuit het gezichtspunt van de Rabbijnen het christendom geen ongeluk is of vergissing, maar gezien wordt als wil van God en gift aan de volken. Dat geeft veel aanknopingspunten voor gesprek.

Tegelijk lijkt deze visie te bewegen naar een 'twee-wegen-leer': naast de Joodse een christelijke weg tot God. Daar kan ik dan als Jezus-gelover weer niet in mee gaan, omdat mijn Heiland duidelijk verklaarde dat alleen Hij de weg, de waarheid en het leven is, en niemand tot de Vader komt dan door Hem.

In de column van de Nederlandse Rabbijn Lody van de Kamp in het ND van 23-12-2015, wordt me ook weer duidelijk dat Joden niet missionair gericht zijn. Dat heeft iets moois en ontspannens. Toch meen ik dat het in het DNA van het geloof in Jezus Messias zit om er wel bij mensen op aan te dringen dat ze beseffen dat ze gered moeten worden, en dat Jezus hun Redder is. Maar dan is het wel de toon die de muziek maakt. Waarbij je veel respect en waardering kunt tonen voor Joden - ik ben nu bezig met de kerstpreek, en die gaat over Lucas 1:69: het is een reddende kracht uit het huis van David die voor ons is opgericht. Ik zou ook beginnen met alles wat ons (Joden en christenen) bindt, en dat is veel (zoals de Rabbijnen zelf aangeven in hun verklaring).

Jan Haveman

(Voorzitter van Yachad, de organisatie die zich in de GKV sterk maakt voor de evangelieverkondiging onder het Joodse volk, en de bewustwording van de blijvende bijzondere plek van de Joden in Gods verbond)